

Νόμος 146/1914 (27-01-1914) Περί Αθεμίτου Ανταγωνισμού

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απεφασίσαμεν και διατάσσομεν

Άρθρο-1.

Απαγορεύεται κατά τας εμπορικές, βιομηχανικές ή γεωργικές συναλλαγάς, πάσα προς τον σκοπόν ανταγωνισμού γινομένη πράξις, αντικειμένη εις τα χρηστά ήθη. Ο παραβάτης δύναται να εναχθή προς παράλειψιν και προς ανόρθωσιν της προσγενομένης ζημίας.

Άρθρο-2.

Υπό τον όρον "εμπορεύματα" κατά την έννοιαν του παρόντος νόμου νοούνται και βιομηχανικά και γεωργικά προϊόντα, υπό τον όρον δε βιομηχανικάί εργασίαι νοούνται και αι εμπορικάί, βιοτεχνικάί και γεωργικάί.

Άρθρο-3.

Απαγορεύεται εις δημοσία γενομένας γνωστοποιήσεις ή ανακοινώσεις προοριζομένας δι' ευρύν κύκλον προσώπων, πάσα ανακριβής δήλωσις περί σχέσεων αναφερομένων εις τας κατά το άρθρον 1 συναλλαγάς, ιδία δε περί της ποιότητος, της αρχικής προελεύσεως, του τρόπου της κατασκευής ή της τιμολογήσεως εμπορευμάτων ή βιομηχανικών εργασιών, περί του τρόπου ή της πηγής της προμηθείας, της κατοχής βραβείων ή άλλων τιμητικών διακρίσεων, περί της αιτίας ή του σκοπού της πωλήσεως ή περί του ποσού των προς διάθεσιν εμπορευμάτων, ικανή να παραγάγη την εντύπωσιν ιδιαιτέρως ευνοϊκής προσφοράς. Ο παραβάτης δύναται να εναχθή προς παράλειψιν των ανακριβών δηλώσεων και ανόρθωσιν της προσγενομένης ζημίας.

Άρθρο-4.

Όστις, προς τον σκοπόν όπως παραγάγη την εντύπωσιν ιδιαιτέρως ευνοϊκής προσφοράς, ποιείται υπό τους όρους του άρθρου 3 εν γνώσει αναληθείς δηλώσεις ικανάς να παραπλανήσουν το κοινόν, τιμωρείται με φυλάκισιν μέχρις εξ μηνών και με χρηματικήν ποινήν μέχρι 3.000 δραχμών ή με μίαν εκ των ποινών τούτων. Εάν αι εν τω προηγουμένω εδαφίω αναφερόμεναι ανακριβείς δηλώσεις γίνωσι παρ' υπαλλήλου ή εντολοδόχου, τιμωρείται πλην του υπαλλήλου ή εντολοδόχου και ο κύριος ή διευθυντής της επιχειρήσεως, εάν η πράξις εγένετο εν γνώσει αυτού.

Άρθρο-5.

Δια την εφαρμογήν των άρθρων 3 και 4, προς τας εν αυτοίς δηλώσεις εξομοιούνται αι δι' εικόνων παραστάσεις και άλλαι μέθοδοι, αίτινες σκοπούν και είναι ικαναί να αντικαταστήσουν αυτάς. Η χρήσις ονομάτων, άτινα εν ταις συναλλαγαίς χρησιμεύουν προς ονομασίαν εμπορευμάτων ή βιομηχανικών εργασιών, χωρίς να σκοπούν τον προσδιορισμόν της προελεύσεως αυτών, δεν υπάγεται εις τας εν άρθροις 3 και 4 διατάξεις.

Άρθρο-6.

Εάν δια δημοσία γινομένων γνωστοποιήσεων ή ανακοινώσεων, προοριζομένων δι' ευρύν κύκλον προσώπων, αναγγέλεται η εκποίησης εμπορευμάτων, προερχομένων εκ πτωχεύσεως, αλλά μη ανηκόντων πλέον εις την πτώχευσιν, απαγορεύεται πάσα ανακοίνωσις της εκ πτωχεύσεως προελεύσεως αυτών, ο δε παραβάτης τιμωρείται με χρηματικήν ποινήν μέχρι 1.500 δραχμών ή φυλάκισιν έως δύο μηνών ή με αμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

Άρθρο-7.

1. Απαγορεύεται η προς το κοινόν αναγγελία της εκποίησης εμπορευμάτων, ως αποτελούσης διάλυσιν του καταστήματος ή διάλυσιν ωρισμένου κλάδου αυτού.

2. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται ή κατά την προηγουμένην παράγραφον αναγγελία εκποίησης, μνημονευομένης εν τη αναγγελία και της αιτίας ταύτης και υπό τας κατά το παρόν άρθρον προϋποθέσεις, κατόπιν αδείας του αρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικών (πλέον του Μονομελούς Πρωτοδικείου), ή επί περιφερειών, ένθα δεν εδρεύει Πρωτοδικείον του αρμοδίου Ειρηνοδίκου (πλέον του Ειρηνοδικείου).

3. Ο Πρόεδρος ή ο Ειρηνοδίκης δικάζων κατά την διαδικασίαν του άρθρ. 634 Πολ. Δικονομίας και επομ. (πλέον 686 ΚΠολΔ), αιτήσκει του ενδιαφερομένου, ερευνά την ύπαρξιν των προϋποθέσεων του παρόντος άρθρου και χορηγεί την άδειαν καθορίζων την αιτίαν και τον χρόνον ενάρξεως και λήξεως της εκποίησης. Αντίγραφον της αιτήσεως επιδίδεται εις τον Πρόεδρον του οικείου Εμπορικού Επιμελητηρίου δυναμένου να παρέμβη κατά την συζήτησιν της αιτήσεως. Εν τη αιτήσκει περί χορηγήσεως της κατά τ' ανωτέρω αδείας επισυνάπτονται:

α) Υπεύθυνος δήλωσις του αιτούντος, εν η αναφέρονται η αιτία της διαλύσεως, ο χρόνος ενάρξεως και η διεύθυνσις του καταστήματος διενεργείας αυτής και

β) λεπτομερής πίναξ εις διπλούν απογραφής των υπό εκποίησιν εμπορευμάτων, εν ω εμφανίζονται αναλυτικώς τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτών κατ' είδος, προέλευσιν και ποιότητα ως και αι ποσότητες εκάστου τούτων.

Ο Πρόεδρος εξελέγχει δαπάναις του δηλούντος την ειλικρίνειαν της δηλώσεως και του πίνακος απογραφής, δια δύο εμπειρογνομόνων οριζομένων υπ' αυτού και εκλεγομένων εκ καταλόγου καταρτιζομένου υπό του Εμπορικού Επιμελητηρίου εντός του μηνός Δεκεμβρίου εκάστου έτους και ισχύοντος δια το επόμενον έτος ή εν ελλείψει τούτου δια δύο πραγματογνομόνων της εκλογής του.

Επί εκποίησης εντός της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ο εις των άνω πραγματογνομόνων ορίζεται υπό του Προέδρου Πρωτοδικών (πλέον του Μονομελούς Πρωτοδικείου) υποχρεωτικώς εκ του Σώματος Ορκωτών Λογιστών. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Εμπορίου, δύναται η παρούσα διάταξις να επεκτείνηται και εις άλλας περιφερείας της Ελλάδος.

4. Η εκποίησης επιτρέπεται μόνον α) λόγω πραγματικής και οριστικής παύσεως των εργασιών ολοκλήρου της επιχειρήσεως, β) λόγω ουσιαστικής καταργήσεως κλάδου αυτής και ως προς τα είδη μόνον του κλάδου τούτου και γ) λόγω πτωχεύσεως του εμπόρου δια τελεσιδίκου αποφάσεως. Αποκλείεται η κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου εκποίησης εμπορευμάτων, κτηθέντων προς μόνον τον σκοπόν πωλήσεως αυτών κατά την διάλυσιν ή κτηθέντων κατά το τελευταίον προ της υποβολής της αιτήσεως τρίμηνον.

5. Η διάρκεια της εκποιήσεως δεν δύναται να υπερβαίνει τους 4 μήνας. Ο Πρόεδρος όμως δύναται εκτιμών τας τυχόν εξαιρετικές περιπτώσεις να χορηγή παράτασιν της άνω διαρκείας, πάντως ουχί πλέον των 4 εισέτι μηνών. Η εκποίησης επιτρέπεται να ενεργήται μόνον εντός του καταστήματος του αιτούντος.

6. Καθ' άπασαν την διάρκειαν της εκποιήσεως και εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, ο τυχών αδείας υποχρεούται όπως υποβάλη εις το οικείον Εμπορικόν Επιμελητήριον εις διπλούν νέον πίνακα απογραφής περιέχοντα τα εκ του προηγουμένου πίνακος υπόλοιπα εμπορευμάτων κατά την τελευταίαν ημέραν του παρελθόντος μηνός, η ειλικρίνεια του οποίου ελέγχεται υπό των πραγματογνωμόνων. Οι πραγματογνώμονες δύνανται κατόπιν καταγγελίας ή και αυτεπαγγέλτως να προβαίνωσιν εις έκτακτον έλεγχον, ότε, επί παραβάσεως των διατάξεων του παρόντος, υποβάλλουσιν έκθεσιν εις το Επιμελητήριον.

7. Εις ην περίπτωσιν εις τα υπό εκποίησης εμπορεύματα αναγράφονται δύο τιμαί, εξων η μία παριστά την κανονικήν τιμήν πωλήσεως του εμπορεύματος και η ετέρα την μετ' έκπτωσιν λόγω της διαλύσεως ισχύουσαν τοιαύτην, η πρώτη των δύο τούτων τιμών δέον να μην αφίσταται της πραγματικής αγοραίας τιμής του εμπορεύματος, εφαρμοζομένης άλλως της υπό του άρθρου 8 προβλεπομένης ποινής εις βάρος του υπευθύνου.

8. Ο Πρόεδρος των Πρωτοδικών, κατ' αίτησιν του Επιμελητηρίου και παντός τρίτου, επί παραβάσεων του εκποιούντος δύναται ν' ανακαλή εν όλω ή εν μέρει ή τροποποιή την χορηγηθείσαν άδειαν. Επίσης, εις περίπτωσιν ευλόγου αιτίας η άδεια δύναται ν' ανακληθή εν όλω ή εν μέρει ή τροποποιηθή αναλόγως τη αιτήσει του ενδιαφερομένου.

9. Άδειαι εκποιήσεως υφιστάμεναι κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος δύνανται εντός μηνός από ταύτης ν' ανανεωθώσιν επιμελεία του ενδιαφερομένου και τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος, άλλως θεωρούνται ως αρθείσαι αυτοδικαίως.

10. Επί εκποιήσεων υπό έκπτωσιν τιμών λόγω παρόδου της εποχής, αίτινες ως τοιαύται αναγγέλονται και είναι εν χρήσει εν τω κανονικώ εμπορίω, δεν εφαρμόζονται αι ανωτέρω διατάξεις. Επιτρέπεται όμως, όπως δια Β.Δ., εκδιδομένων προτάσει του Υπουργού Εμπορίου, ορίζεται ο αριθμός κατ' έτος, ο χρόνος ενάρξεως και η διάρκεια των τοιούτων εκποιήσεων καθ' άπασαν την χώραν. Μέχρι της εκδόσεως των Διαταγμάτων τούτων ισχύει το από 24.1.1959 Β.Δ. "περί των επί εκπτώσει πωλήσεων υπό των εμπόρων λόγω παρόδου της εποχής".

11. Εκτός των περιπτώσεων της εκποίησης εμπορευμάτων περί των παρόντων άρθρων, εν ουδεμία άλλη περίπτωση, υπό οιαδήποτε μορφήν, ονομασίαν, δικαιολογίαν ή πρόσχημα επιτρέπονται αναγγελίαι περί πωλήσεων επί εκπτώσει.

12. Ως αντικειμένη ιδία εις τα χρηστά ήθη και τας συνθήκας συναλλαγής θεωρείται η πώλησις επί ειδική εκπτώσει τιμών δι' εν ή περιωρισμένον αριθμόν ειδών προς τον σκοπόν της συγκεντρώσεως του κοινού και της εκμεταλλεύσεως αυτού δια των εις τα άλλα είδη του καταστήματος τιμών εκτός εάν πρόκειται περί εκποίησης λόγω τέλους εποχής.

Άρθρο-8.

Ο παραβαίνων τας διατάξεις του άρθρου 7 ως και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδιδομένων Β.Δ. και Υπουργικών αποφάσεων, ιδία δε ο αναγγέλων εκποίησην άνευ αδείας, ή άνευ μνείας της αιτίας ταύτης, ή ποιούμενος εν γνώσει ανακριβή δήλωσιν και χρησιμοποιών εν γνώσει ανακριβή πίνακα απογραφής, ή παραλείπων την ενημέρωσιν τούτου ή πωλών εν τόπω ή χρόνω μη επιτρεπομένω, ή εκθέτων προς πώλησιν εμπορεύματα αποκτηθέντα προς μόνον τον σκοπόν της εκποίησης αυτών κατά την διάλυσιν ή αποκτηθέντα κατά το τελευταίον προ της υποβολής της αιτήσεως τρίμηνον, ή μη περιλαμβανόμενα εις τον πίνακα, τιμωρείται κατά την διάταξιν του άρθρου 458 του ποινικού κώδικος.

Κατά την αυτήν διάταξιν τιμωρείται και όστις εν γνώσει παραχωρεί προς τρίτον εμπορεύματα προς εκποίησην κατά παράβασιν των διατάξεων του άρθρου 7.

Τα ως άνω εγκλήματα εκδικάζονται κατά την διαδικασίαν των άρθρων 417 - 425 Κ.Π.Δ..

Άρθρο-9.

Δια Β.Διαταγμάτων, εκδιδομένων προτάσει του Υπουργού της Εθν. Οικονομίας μετ' απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου, δύναται να ορισθή όπως η κατ' επαγγελμα λειανική πώλησις ωρισμένων εμπορευμάτων γίνηται μόνον εις ωρισμένας μονάδας αριθμού, μέτρου ή βάρους, ή μόνον εάν φέρωνται σημειωμένα επ' αυτών, του περικαλύμματος ή του δοχείου, ο αριθμός, το μέτρον, το βάρος, ο τόπος της κατασκευής ή της προελεύσεως αυτών.

Ο παραβάτης των ορισμών των Διαταγμάτων του προηγουμένου εδαφίου τιμωρείται με χρηματικήν ποινήν μέχρι τριακοσίων δραχμών και με φυλάκισιν μέχρι δύο μηνών, ή με μίαν των ποινών τούτων.

Άρθρο-10.

Των εις τα άρθρα 1 και 3 προβλεπομένων πράξεων την παράλειψιν δύναται ν' αξιώση πας επαγγελματίας, όστις παράγει ή εμπορεύεται όμοια ή συγγενή είδη, καθώς επίσης και τα Εμπορικά και Βιομηχανικά επιμελητήρια, οι Εμπορικοί και Βιομηχανικοί ή εν γένει επαγγελματικοί σύλλογοι. Ομοίως οι ως άνω επαγγελματίαι, τα επιμελητήρια και οι σύλλογοι έχουσιν έννομον αξίωσιν επί παραλείψει των κατά παράβασιν των άρθρων 6, 8 και 9 επιχειρουμένων πράξεων

ως και της κατά το άρθρον 7 αναγγελίας προς το κοινόν άνευ της προς τον αρμόδιον πρόεδρον των Πρωτοδικών ή τον ειρηνοδίκην δηλώσεως.

Εις ανόρθωσιν της κατά παράβασιν των διατάξεων του νόμου τούτου προερχομένης ζημίας υποχρεούται:

α) Όστις εις την περίπτωσιν του άρθρου 3 εγνώριζε ή ώφειλε να γνωρίζη το αναληθές των παρ' αυτού γενομένων διαφημίσεων.

Κατά συντακτών, εκδοτών, τυπογράφων, πρακτόρων εφημερίδων ή περιοδικών χωρεί τότε μόνον αξίωσις επί αποζημιώσει, εάν εγνώριζον το αναληθές των ανακοινώσεων.

β) Όστις εκ προθέσεως ή εξ αμελείας παραβαίνει τας εις τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 οριζόμενα.

Προς παύσιν των κατά παράβασιν των άρθρων 1, 3, 6, 8 και 9, ως και της κατά το άρθρον 7 αναγγελίας προς το κοινόν, γινομένων υπό τινός υπαλλήλου ή αντιπροσώπου επιχειρήσεως ή καταστήματος πράξεων υποχρεούται και δύναται να εναχθή και ο κύριος ή ο διευθυντής.

Άρθρο-11.

Ο προς τον σκοπόν ανταγωνισμού ισχυριζόμενος ή διαδίδων, όσον αφορά την εργασίαν ή επιχείρησιν ετέρου, το πρόσωπον του ιδιοκτήτου ή του διευθυντού αυτής, τα εμπορεύματα ή τας βιομηχανικάς εργασίας τρίτου, ειδήσεις δυναμένης να βλάψωσι τας εργασίας της επιχειρήσεως ή την εμπορικήν πίστιν αυτού, υποχρεούται, εφ' όσον τα διαδοθέντα δεν είναι κατά τρόπον ευαπόδεικτον αληθή, εις ανόρθωσιν της εις τον αδικηθέντα προσγενομένης ζημίας. Ο αδικηθείς δύναται προς τούτοις ν' αξιώση την παράλειψιν της επαναλήψεως ή της περαιτέρω διαδόσεως των ανακριβειών.

Προκειμένου όμως περί εμπιστευτικής ανακοινώσεως, διά την οποίαν ο πληροφορών ή ο προς τον η πληροφορία έχει εύλογον συμφέρον, δύναται να ζητηθή η παράλειψις μόνον, εάν τα ανακοινωθέντα είναι αναληθή.

Εάν δ' ο πληροφορών εγνώριζεν ή ώφειλε να γνωρίζη το αναληθές της ανακοινώσεως, υποχρεούται και εις ανόρθωσιν της τυχόν προσγενομένης ζημίας.

Η διάταξις του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 10 εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο-12.

Ο εν γνώσει της αναληθείας ισχυριζόμενος ή διαδίδων ως προς την επιχείρησιν ή εργασίαν ετέρου, το πρόσωπον του ιδιοκτήτου ή του διευθυντού αυτής, τα εμπορεύματα ή τας βιομηχανικάς εργασίας τρίτου, ειδήσεις δυναμένης να βλάψωσι την επιχείρησιν, τιμωρείται με φυλάκισιν μέχρις έξι μηνών και με χρηματικήν ποινήν μέχρι τριών χιλιάδων δραχμών ή με μίαν των ποινών τούτων.

Διά της αυτής ποινής τιμωρείται και ο κύριος ή ο διευθυντής της επιχειρήσεως, εάν οι περί των πρόκειται ισχυρισμοί ή διαδόσεις εγένοντο εν γνώσει αυτού παρά τινος των υπαλλήλων ή των αντιπροσώπων του.

Άρθρο-13.

Όστις κατά τας συναλλαγάς ποιείται χρήσιν ονόματος τινος, εμπορικής επωνυμίας ή ιδιαίτερου διακριτικού γνωρίσματος καταστήματος ή βιομηχανικής επιχειρήσεως, ή εντύπου τινός, κατά τρόπον δυνάμενον να προκαλέση σύγχυσιν με το όνομα, την εμπορικήν επωνυμίαν ή το ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισμα, άτινα έτερος νομίμως μεταχειρίζεται, δύναται να υποχρεωθή υπό του τελευταίου εις παράλειψιν της χρήσεως. Υποχρεούται δε προς τούτοις απέναντι του ζημιωθέντος εις ανόρθωσιν της προσγενομένης ζημίας, εάν εγνώριζεν ή ώφειλε να γνωρίζει, ότι δια της καταχρήσεως ταύτης ηδύνατο να προκληθεί σύγχυσις.

Προς το ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισμα εξομοιούνται και εκείνα εν γένει εκ των σημείων καταστήματος ή επιχειρήσεως τινος, τα οποία θεωρούνται εις τους σχετικούς κύκλους των συναλλαγών, ως ιδιαίτερα διακριτικά αυτών.

Ως ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισμα θεωρείται και ο ιδιαίτερος διασχηματισμός ή η ιδιαίτερα διακόσμησις των εμπορευμάτων, της συσκευής ή του περικαλύμματος αυτών, εφ' όσον είναι γνωστά εις τους σχετικούς κύκλους των συναλλαγών ως διακριτικά σημεία των ομοίων εμπορευμάτων άλλου τινός.

Η διάταξις του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 10 εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο-14.

Όστις κατά τας συναλλαγάς ποιείται εν γνώσει και εκ προθέσεως χρήσιν ονόματός τινος, εμπορικής επωνυμίας ή ιδιαίτερου διακριτικού γνωρίσματος καταστήματος ή βιομηχανικής επιχειρήσεως ή εντύπου τινός προς τον σκοπόν όπως προκληθί σύγχυσις με το όνομα, την εμπορικήν επωνυμίαν ή το ιδιαίτερον διακριτικόν γνώρισμα, άτινα έτερος νομίμως μεταχειρίζεται, τιμωρείται με φυλάκισιν μέχρις έξι μηνών και με χρηματικήν ποινήν μέχρι τριών χιλιάδων δραχμών ή με μίαν των ποινών τούτων.

Αι διατάξεις του παρόντος και του προηγουμένου άρθρου δεν έχουσιν εφαρμογήν προς προστασίαν των εμπορικών και βιομηχανικών σημάτων, ως προς α διατηρούνται εν ισχύι και εφαρμόζονται οι ιδιαίτεροι περί αυτών νόμιμοι ορισμοί.

Δεν αποκλείεται η εφαρμογή του παρόντος και του προηγουμένου άρθρου και εις τας περιπτώσεις, καθ' ας η χρήσις του ξένου ονόματος, της ξένης εμπορικής επωνυμίας, ή του ιδιαίτερου διακριτικού γνωρίσματος γίνεται με μικράς παραλλαγάς, εφ' όσον αύται δεν αποκλείουν τον κίνδυνον συγχύσεως.

Άρθρο-15.

Εν περιπτώσει καταδίκης κατά τα άρθρα 13 και 14, διατάσσεται υπό του δικαστηρίου, τη αιτήσει του αδικουμένου, η αφαίρεσις του διακριτικού γνωρίσματος.

Εάν η αφαίρεσις δεν είναι άλλως δυνατή, το δικαστήριο δύναται να διατάξη την καταστροφήν αυτών, αλλά μόνον εάν ο καταδικασθείς εγνώριζε ή ώφειλε να γνωρίζη ότι έκαμε χρήσιν ξένου διακριτικού γνωρίσματος.

Το δικαστήριο δύναται κατά την κρίσιν του, και εν περιπτώσει αθώωσης, να διατάξη την τοιαύτην αφαίρεσιν ή καταστροφήν.

Άρθρο-16.

Με φυλάκισιν μέχρις έξι μηνών και με χρηματικήν ποινήν μέχρι 3 χιλιάδων δραχμών ή με μίαν των ποινών τούτων τιμωρείται όστις, ως υπάλληλος, εργάτης ή μαθητευόμενος παρά τινι εμπορικώ ή βιομηχανικώ καταστήματι ή επιχειρήσει ανακοινώνει, άνευ δικαιώματος, εις τρίτους, κατά το χρονικόν διάστημα της υπηρεσίας του, απόρρητα του καταστήματος ή της επιχειρήσεως εμπειστευμένα αυτώ ως εκ της υπηρεσίας του, ή άλλως περιελθόντα εις την αντίληψίν του, προς τον σκοπόν ανταγωνισμού ή επί τη προθέσει βλάβης του κυρίου του καταστήματος ή της επιχειρήσεως.

Με την αυτήν ποινήν τιμωρείται και ο χρησιμοποιών ή ανακοινών εις τρίτους, άνευ δικαιώματος, προς τον σκοπόν ανταγωνισμού, τα τοιαύτα απόρρητα, ων έλαβε γνώσιν δια τινος των εν τω προηγουμένω εδαφίω ανακοινώσεων ή δι' ιδίας αυτού πράξεως αντικειμένης εις τους νόμους ή τα χρηστά ήθη.

Άρθρο-17.

Με την ποινήν του προηγουμένου άρθρου τιμωρείται ο άνευ δικαιώματος χρησιμοποιών ή ανακοινών εις τρίτους τα εμπιστευθέντα αυτώ κατά τας συναλλαγάς σχέδια ή κανόνες τεχνικής φύσεως, ιδία δε σχεδιάσματα, πρότυπα, τύπους, υποδείγματα, οδηγίας.

Άρθρο-18.

Αι παραβάσεις των διατάξεων των άρθρων 16 και 17 γεννώσι προς τούτοις και υποχρέωσιν προς αποκατάστασιν προξενηθείσης ζημίας.

Με τας εν τω άρθρω 16 ποινάς, ηλαττωμένας εις το ήμισυ, τιμωρείται και όστις επιχειρεί επί σκοπώ ανταγωνισμού να εξωθήση άλλον εις πράξιν αντικειμένην εις τας διατάξεις του άρθρου 16 εδαφ. 1 και άρθρου 17.

Άρθρο-18Α.

1. Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης στην οποία βρίσκεται προς αυτήν ή αυτές μία επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή, ακόμη και ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών και δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης δύναται να συνίσταται ιδίως στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων.

2. Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ζητήσει άρση και παράλειψη της παράβασης και αποζημίωση για οποιαδήποτε ζημία υποστεί κατά παράβαση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

3. Όποιος ατομικώς ή ως εκπρόσωπος νομικού προσώπου ενεργεί κατά παράβαση του παρόντος άρθρου, τιμωρείται με χρηματική ποινή από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ. Σε περίπτωση υποτροπής τα παραπάνω όρια χρηματικής ποινής διπλασιάζονται.

Άρθρο-19.

Αι εκ των διατάξεων του νόμου τούτου πηγάζουσαι αξιώσεις επί παραλείψει ή αποζημιώσει εισάγονται ως εμπορικά υποθέσεις ενώπιον του αρμοδίου Πρωτοδικείου, παραγράφονται δε μετά δεκαοκτώ μήνας από του χρονικού σημείου, καθ' ο έχων την αξίωσιν έλαβε γνώσιν της πράξεως και του υπευθύνου προσώπου, πάντως δε μετά πενταετία αφ' ης εγένετο η πράξις.

Διά τας επί αποζημιώσει αξιώσεις ουδέποτε άρχεται η παραγραφή προ του χρονικού σημείου, καθ' ο επροξενήθη η βλάβη.

Άρθρο-20.

Ο έχων αξίωσιν επί παραλείψει πράξεως αντικειμένης εις τους ορισμούς του παρόντος νόμου, δύναται να ζητήσει και την λήψιν προσωρινών μέτρων παρά του αρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικών ή, διά την περίπτωσιν του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 7, παρά του αρμοδίου ειρηνοδίκου, εφαρμοζομένων αντιστοίχως όλων των διατάξεων του Ν. ΓΨΖ (3797) "περί προσωρινών μέτρων εν ταις περί διακατοχής διαφοραίς".

Κατά των αποφάσεων του Προέδρου Πρωτοδικών ή των Ειρηνοδικών επιτρέπεται έφεσις ενώπιον του Προέδρου των Εφετών ή του Προέδρου των Πρωτοδικών, κατά περίπτωσιν, εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως μη παρατεινομένης λόγω αποστάσεως.

Άρθρο-21.

Η ποινική καταδίωξις, πλην των περιπτώσεων των άρθρων 6, 8 και 9, χωρεί μόνον κατ' έγκλησιν.

Εις την περίπτωσιν του άρθρου 4 δικαιούται εις έγκλησιν πας εκ των εν τω πρώτω εδαφίω του άρθρου 10 αναφερομένων επαγγελματιών, επιμελητηρίων ή συλλόγων.

Άρθρο-22.

Εν περιπτώσει καταδίκης, επί τη βάσει των άρθρων 4, 6, 8 και 9, το δικαστήριο δύναται να διατάξη όπως η απόφασις δημοσιευθή δια του τύπου δαπάνη του καταδικασθέντος, εντός τασσομένης διορίας. Εάν ο καταδικασθείς δεν ενεργήση την δημοσίευσιν κατά τους όρους της αποφάσεως, προβαίνει εις ταύτην ο Εισαγγελεύς και η δαπάνη, βεβαιουμένη υπό του οικείου Εφόρου, εισπράττεται κατά τας διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων.

Εάν η καταδίκη επέλθη επί τη βάσει των άρθρων 12 και 14, εδάφιο πρώτον, το δικαστήριο δίδει πάντοτε την άδειαν εις τον αδικηθέντα, όπως δημοσιεύση εντός ωρισμένης προθεσμίας την απόφασιν δαπάνη του καταδικασθέντος.

Αιτήσεις του αθωωθέντος δύναται το δικαστήριο να διατάξη την γνωστοποίησιν της αθώσεως.

Τα έξοδα ταύτης καταλογίζονται εις βάρος του Δημοσίου, εφ' όσον, δεν κατελογίσθησαν εις βάρος του μηνυτού ή του πολιτικώς ενάγοντος.

Προκειμένου περί αγωγής επί παραλείψει, εγειρομένης επί τη βάσει των διατάξεων του παρόντος νόμου, δύναται το δικαστήριο εν τη αποφάσει του να δώση την άδειαν εις τον νικώντα, όπως δημοσιεύση εντός ωρισμένης προθεσμίας το διατακτικόν της αποφάσεως δαπάνη του ηττηθέντος.

Άρθρο-23.

Ο μη διατηρών κύριον κατάστημα εν Ελλάδι δεν δύναται να επικαλεσθή την κατά τον παρόντα νόμον παρεχομένην προστασίαν ειμή εάν, εν τη χώρα, εν η ευρίσκεται το κύριον κατάστημα αυτού, αι ελληνικαί επιχειρήσεις απολαμβάνουσι της αυτής με τας εγχωρίους προστασίας.

Προς απόδειξιν της τοιαύτης εν τη αλλοδαπή προστασίας δύναται να χρησιμεύση και δήλωσις των Υπουργών επί των Εξωτερικών και επί της Εθνικής Οικονομίας, δημοσιευομένη δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Άρθρο-24.

Καταργείται το άρθρον 446 του Ποινικού Νόμου.

Διατηρείται εν ισχύι ο ειδικός ΒΜΕ' της 27 Ιουλίου 1892 νόμος περί ελέγχου του εμπορίου της σταφίδος.